Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 6ης Μαρτίου 2025 *

«Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 258 ΣΛΕΕ – Προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης – Οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 – Άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3 – Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο και ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς – Άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Αίτημα για την επιβολή υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού – Κριτήρια για τον προσδιορισμό του ποσού της κύρωσης – Αυτόματη εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας»

Στην υπόθεση C-149/23,

με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 258 και του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 14 Μαρτίου 2023,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους J. Baquero Cruz και L. Mantl,

προσφεύγουσα,

κατά

Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκπροσωπούμενης από τους J. Möller, J. Heitz και M. Hellmann,

καθής,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, Αντιπρόεδρο του Δικαστηρίου, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, A. Kumin και I. Ziemele (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Αιμιλίου

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

1 Με την προσφυγή της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

– να διαπιστώσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης (ΕΕ 2019, L 305, σ. 17), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας,

– να υποχρεώσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να καταβάλει στην Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό αντίστοιχο προς το υψηλότερο από τα δύο ακόλουθα ποσά:

  – κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 61 600 ευρώ ανά ημέρα πολλαπλασιαζόμενο επί τον αριθμό των ημερών που θα έχουν παρέλθει από την επομένη της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπει η οδηγία 2019/1937 έως την ημερομηνία τακτοποίησης της παράβασης ή, σε περίπτωση εξακολούθησης της παράβασης, έως την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης στην υπό κρίση υπόθεση,

  – κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 17 248 000 ευρώ·

– να υποχρεώσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σε περίπτωση που η διαλαμβανόμενη στο πρώτο αίτημα παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην υπό κρίση υπόθεση, να καταβάλλει στην Επιτροπή χρηματική ποινή ύψους 240 240 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης στην υπό κρίση υπόθεση μέχρι την ημερομηνία κατά την οποία η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θα έχει συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2019/1937 και

– να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Το νομικό πλαίσιο

Η οδηγία 2019/1937

2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 1 και 33 της οδηγίας 2019/1937 έχουν ως εξής:

«(1) […] [Σ]υχνά ο φόβος αντιποίνων αποθαρρύνει τους δυνητικούς πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος από την αναφορά των ανησυχιών ή των υπονοιών τους. Σε αυτό το πλαίσιο, αναγνωρίζεται ολοένα και περισσότερο τόσο σε ενωσιακό όσο και σε διεθνές επίπεδο η σημασία της διασφάλισης ισορροπημένης και αποτελεσματικής προστασίας των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος.

[…]

(33) Τα αναφέροντα πρόσωπα αισθάνονται συνήθως περισσότερο ότι μπορούν να υποβάλουν αναφορά εσωτερικά, εκτός εάν έχουν λόγους να το πράξουν εξωτερικά. Οι εμπειρικές μελέτες δείχνουν ότι η πλειονότητα των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος έχουν την τάση να καταγγέλλουν εσωτερικά, στο πλαίσιο του οργανισμού στον οποίο εργάζονται. Η εσωτερική αναφορά είναι επίσης ο καλύτερος τρόπος για την ενημέρωση των προσώπων που μπορούν να συμβάλουν στην έγκαιρη και αποτελεσματική επίλυση των κινδύνων για το δημόσιο συμφέρον. Ταυτόχρονα, ο αναφέρων θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγει τον καταλληλότερο δίαυλο αναφοράς ανάλογα με τις εκάστοτε περιστάσεις της υπόθεσης. […]»

3 Κατά το άρθρο 1 της οδηγίας:

«Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι η ενίσχυση της επιβολής του δικαίου και των πολιτικών της Ένωσης σε συγκεκριμένους τομείς μέσω της θέσπισης κοινών ελάχιστων προτύπων που θα διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης.»

4 Το άρθρο 8 της οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι νομικές οντότητες στον ιδιωτικό και στον δημόσιο τομέα καθιερώνουν διαύλους και διαδικασίες για εσωτερική αναφορά και για παρακολούθηση, κατόπιν διαβουλεύσεως και σε συμφωνία με τους κοινωνικούς εταίρους, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο.

2. Οι δίαυλοι και διαδικασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου παρέχουν τη δυνατότητα στους εργαζόμενους της οντότητας να αναφέρουν πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις. Μπορούν να παρέχουν τη δυνατότητα αναφορών σε άλλα πρόσωπα, που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ) και στο άρθρο 4 παράγραφος 2, που έρχονται σε επαφή με την οντότητα στο πλαίσιο των εργασιακών τους δραστηριοτήτων, να αναφέρουν επίσης πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις.

3. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται σε νομικές οντότητες του ιδιωτικού τομέα με 50 ή περισσότερους εργαζομένους.

[…]

9. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται σε όλες τις νομικές οντότητες του δημόσιου τομέα, συμπεριλαμβανομένων των οντοτήτων που ανήκουν ή ελέγχονται από τέτοιες οντότητες.

[…]»

5 Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη προβλέπουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις οι οποίες εφαρμόζονται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που:

[…]

γ) κινούν κακόβουλες διαδικασίες κατά προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 4,

[…]».

6 Το άρθρο 26 της οδηγίας 2019/1937 ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, όσον αφορά νομικές οντότητες του ιδιωτικού τομέα με 50 έως 249 εργαζομένους, τα κράτη μέλη έως τις 17 Δεκεμβρίου 2023 θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την υποχρέωση θέσπισης εσωτερικού διαύλου αναφοράς βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 3.

3. Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, αυτές οι διατάξεις περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.»

Η ανακοίνωση του 2023

7 Η ανακοίνωση της Επιτροπής 2023/C 2/01, με τίτλο «Οικονομικές κυρώσεις στις διαδικασίες επί παραβάσει» (ΕΕ 2023, C 2, σ. 1, στο εξής: ανακοίνωση του 2023), περιλαμβάνει τα σημεία 3 και 4, τα οποία αφορούν, αντιστοίχως, τη «χρηματική ποινή» και την «πληρωμή κατ' αποκοπή ποσού».

8 Το σημείο 3.2 της ανακοίνωσης του 2023 αφορά την εφαρμογή του συντελεστή σοβαρότητας στο πλαίσιο του υπολογισμού της ημερήσιας χρηματικής ποινής και έχει ως εξής:

«Παράβαση που αφορά […] τη μη κοινοποίηση μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο οδηγίας που εκδίδεται σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία θεωρείται πάντοτε σοβαρή. Για να προσαρμοστεί το ποσό της ποινής στις ειδικές περιστάσεις της υπόθεσης, η Επιτροπή καθορίζει τον συντελεστή σοβαρότητας βάσει δύο παραμέτρων: αφενός, της σημασίας των ενωσιακών κανόνων που παραβιάστηκαν ή δεν μεταφέρθηκαν στο εθνικό δίκαιο και, αφετέρου, των επιπτώσεων της παράβασης επί των γενικών και των ειδικών συμφερόντων.

[…]»

9 Το σημείο 3.2.2 της ανακοίνωσης του 2023 διαλαμβάνει τα εξής:

«Για προσφυγές που ασκούνται βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 3, [ΣΛΕΕ], η Επιτροπή εφαρμόζει συστηματικά συντελεστή σοβαρότητας "10" σε περίπτωση καμίας ανακοίνωσης μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Σε μια Ένωση που βασίζεται στον σεβασμό του κράτους δικαίου, όλες οι νομοθετικές οδηγίες πρέπει να θεωρούνται ίσης σημασίας και να απαιτείται πλήρης μεταφορά στο εθνικό δίκαιο από τα κράτη μέλη εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στις εν λόγω οδηγίες.

Σε περίπτωση μερικής μη ανακοίνωσης μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, η σημασία του κενού στη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό του συντελεστή σοβαρότητας που είναι μικρότερος από "10". Επιπλέον, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι επιπτώσεις της παράβασης στα γενικά και τα ειδικά συμφέροντα […].»

10 Κατά το σημείο 3.3 της ανακοίνωσης του 2023, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εφαρμογή του συντελεστή διάρκειας»:

«[…]

Ο συντελεστής διάρκειας εκφράζεται ως πολλαπλασιαστής με κατώτατο ύψος το 1 και ανώτατο το 3. Υπολογίζεται σε τιμή 0,10 μηνιαίως από την ημερομηνία έκδοσης της πρώτης δικαστικής απόφασης ή από την επομένη της εκπνοής της προθεσμίας για τη μεταφορά της εν λόγω οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

[…]»

11 Το σημείο 3.4 της ανακοίνωσης του 2023, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ικανότητα πληρωμής του κράτους μέλους», προβλέπει τα εξής:

«[…]

Το επίπεδο των κυρώσεων που απαιτείται για να λειτουργήσουν αποτρεπτικά θα ποικίλλει ανάλογα με την ικανότητα πληρωμής των κρατών μελών. Το εν λόγω αποτρεπτικό αποτέλεσμα αντικατοπτρίζεται στον συντελεστή n. Ο συντελεστής αυτός ορίζεται ως σταθμισμένος γεωμετρικός μέσος όρος, αφενός, του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) του οικείου κράτους μέλους σε σύγκριση με τον μέσο όρο των ΑΕΠ των κρατών μελών, με συντελεστή στάθμισης δύο, και, αφετέρου, του πληθυσμού του οικείου κράτους μέλους, σε σύγκριση με τον μέσο όρο των πληθυσμών των κρατών μελών, με συντελεστή στάθμισης ένα. Ο εν λόγω μέσος όρος αντιστοιχεί στην ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους σε σχέση με την ικανότητα πληρωμής των άλλων κρατών μελών:

$$\text{facteur n} = \left(\frac{\text{PIB}_n}{\text{PIB}_{moy}}\right)^{2/3} \text{x} \left(\frac{\text{Pop}_n}{\text{Pop}_{moy}}\right)^{1/3}$$

[…]

[Η] Επιτροπή αποφάσισε να αναθεωρήσει την οικεία μέθοδο υπολογισμού του συντελεστή n, ο οποίος βασίζεται πλέον κυρίως στο ΑΕΠ των κρατών μελών και, δευτερευόντως, στον πληθυσμό τους ως δημογραφικό κριτήριο που δίνει τη δυνατότητα να διατηρείται εύλογη απόκλιση μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών. Λαμβάνοντας υπόψη τον πληθυσμό των κρατών μελών για το ένα τρίτο του υπολογισμού του συντελεστή n, μειώνεται σε εύλογο βαθμό η διακύμανση των συντελεστών n των κρατών μελών, σε σύγκριση με τον υπολογισμό που βασίζεται αποκλειστικά στο ΑΕΠ των κρατών μελών. Προστίθεται επίσης ένα στοιχείο σταθερότητας στον υπολογισμό του συντελεστή n, δεδομένου ότι ο πληθυσμός δεν είναι πιθανό να παρουσιάζει σημαντικές διαφορές σε ετήσια βάση. Αντιθέτως, το ΑΕΠ κράτους μέλους ενδέχεται να παρουσιάζει υψηλότερες ετήσιες διακυμάνσεις, ιδίως σε περιόδους οικονομικής κρίσης. Ταυτόχρονα, δεδομένου ότι το ΑΕΠ του κράτους μέλους αντιστοιχεί ακόμη στα δύο τρίτα του υπολογισμού, εξακολουθεί να αποτελεί τον πρωταρχικό παράγοντα στην εκτίμηση της ικανότητας πληρωμής του εν λόγω κράτους μέλους.

[…]»

12 Το σημείο 4.2 της ανακοίνωσης του 2023 διευκρινίζει τη μέθοδο υπολογισμού του κατ' αποκοπήν ποσού ως ακολούθως:

«Το κατ' αποκοπή ποσό υπολογίζεται κατά τρόπο σε μεγάλο βαθμό παρόμοιο με τη μέθοδο υπολογισμού της χρηματικής ποινής, και συγκεκριμένα:

– με πολλαπλασιασμό ενός βασικού κατ' αποκοπή ποσού με έναν συντελεστή σοβαρότητας,

– με πολλαπλασιασμό του αποτελέσματος με τον συντελεστή n,

– με πολλαπλασιασμό του αποτελέσματος με τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχίζεται η παράβαση […].

[…]»

13 Το σημείο 4.2.1 της ανακοίνωσης του 2023 διαλαμβάνει τα εξής:

«Για να υπολογιστεί το κατ' αποκοπή ποσό, το ημερήσιο ποσό πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχίζεται η παράβαση. Ο αριθμός αυτός ορίζεται ως εξής:

[…]

– σε προσφυγές που ασκούνται βάσει του άρθρου 260 παράγραφος 3 [ΣΛΕΕ], είναι ο αριθμός των ημερών που μεσολαβούν μεταξύ της επομένης της εκπνοής της προθεσμίας που έχει καθοριστεί για τη μεταφορά της επίμαχης οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και της ημερομηνίας κατά την οποία τερματίζεται η παράβαση, ή, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης, της ημερομηνίας έκδοσης της απόφασης βάσει του άρθρου 260 [ΣΛΕΕ].

[…]»

14 Κατά το σημείο 4.2.2 της ανακοίνωσης του 2023:

«Για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού, η Επιτροπή εφαρμόζει τον ίδιο συντελεστή σοβαρότητας και τον ίδιο σταθερό συντελεστή n, όπως και για τον υπολογισμό της χρηματικής ποινής […]

Το βασικό κατ' αποκοπή ποσό είναι μικρότερο από το ποσό των χρηματικών ποινών. […]

Το βασικό κατ' αποκοπή ποσό που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού καθορίζεται στο σημείο 2 του παραρτήματος Ι.

[…]»

15 Το παράρτημα Ι της ανακοίνωσης του 2023, το οποίο φέρει τον τίτλο «Στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των οικονομικών κυρώσεων που προτείνονται στο Δικαστήριο», προβλέπει στο σημείο 2 ότι το βασικό κατ' αποκοπήν ποσό για το κατ' αποκοπήν ποσό που αναφέρεται στο σημείο 4.2.2 της ανακοίνωσης καθορίζεται σε 1 000 ευρώ ημερησίως, δηλαδή στο ένα τρίτο του βασικού κατ' αποκοπήν ποσού για τις χρηματικές ποινές, και στο

σημείο 3 ότι ο συντελεστής «n» για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας καθορίζεται σε 6,16. Στο σημείο 5 του παραρτήματος Ι, διευκρινίζεται ότι το κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό που καθορίζεται για το συγκεκριμένο κράτος μέλος ανέρχεται σε 17 248 000 ευρώ.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

16 Στις 27 Ιανουαρίου 2022 η Επιτροπή απηύθυνε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προειδοποιητική επιστολή με την οποία καταλόγιζε στο εν λόγω κράτος μέλος ότι δεν της κοινοποίησε τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2019/1937, της οποίας η προθεσμία μεταφοράς είχε λήξει στις 17 Δεκεμβρίου 2021. Με τις από 28 Μαρτίου και 3 Μαΐου 2022 απαντήσεις της, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενημέρωσε την Επιτροπή ότι οι διατάξεις αυτές βρίσκονταν στο στάδιο της επεξεργασίας.

17 Μη έχοντας λάβει κατόπιν ανακοίνωση σχετικά με τη μεταφορά της οδηγίας, η Επιτροπή απηύθυνε στις 15 Ιουλίου 2022 στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία καλούσε το κράτος μέλος αυτό να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή της αιτιολογημένης γνώμης.

18 Αφού της δόθηκε παράταση της προθεσμίας απαντήσεως στην αιτιολογημένη γνώμη έως τις 15 Δεκεμβρίου 2022, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας γνωστοποίησε, με έγγραφα της 7ης Δεκεμβρίου 2022 και της 6ης Ιανουαρίου 2023, ότι ο νόμος για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο επρόκειτο να εκδοθεί οριστικώς στις 10 Φεβρουαρίου 2023.

19 Εκτιμώντας ότι το εν λόγω κράτος μέλος εξακολουθούσε να μη συμμορφώνεται προς τις υποχρεώσεις του, η Επιτροπή αποφάσισε στις 14 Μαρτίου 2023 να ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου την υπό κρίση προσφυγή.

20 Στις 2 Ιουνίου 2023 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή τον Gesetz für einen besseren Schutz hinweisgebender Personen sowie zur Umsetzung der Richtlinie zum Schutz von Personen, die Verstöße gegen das Unionsrecht melden (ομοσπονδιακό νόμο για τη βελτίωση της προστασίας των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος και για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας σχετικά με την προστασία των προσώπων που καταγγέλλουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης), της 31ης Μαΐου 2023 (BGBl. 2023 I, αριθ. 140, στο εξής: HinSchG), του οποίου οι διατάξεις τέθηκαν σε ισχύ στις 2 Ιουλίου 2023.

21 Επιπλέον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή, με έγγραφα της 17ης Ιουλίου 2023 και της 10ης Αυγούστου 2023, τους νόμους που θεσπίστηκαν αντιστοίχως στα ομόσπονδα κράτη της Έσσης και της Βαυαρίας και τέθηκαν σε ισχύ στις 2 Ιουλίου και την 1η Αυγούστου 2023 αντιστοίχως, για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο δίκαιο των εν λόγω ομόσπονδων κρατών. Όσον αφορά τα ομόσπονδα κράτη του Βερολίνου και του Αμβούργου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ανέφερε ότι, λόγω του ιδιαίτερου καθεστώτος τους, δεν απαιτούνταν η θέσπιση νόμων σε επίπεδο ομόσπονδου κράτους.

22 Με δικόγραφο της 24ης Οκτωβρίου 2023, η Επιτροπή προέβη σε προσαρμογή των αιτημάτων της, επισημαίνοντας ότι, μετά την έναρξη ισχύος του HinSchG, μπορούσε να θεωρηθεί ότι η οδηγία 2019/1937 είχε μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο σε ομοσπονδιακό επίπεδο, πλην όμως, τα μέτρα μεταφοράς του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 9, της οδηγίας, σχετικά με τους εσωτερικούς διαύλους αναφοράς, δεν είχαν ακόμη θεσπιστεί σε δώδεκα ομόσπονδα κράτη.

23 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή τροποποίησε το ποσό των ζητούμενων κυρώσεων, προτείνοντας να εφαρμοστεί συντελεστής σοβαρότητας 1 από τις 2 Ιουλίου 2023. Επομένως, για την περίοδο από τις 18 Δεκεμβρίου 2021 έως την 1η Ιουλίου 2023, παρέμενε αμετάβλητος ο συντελεστής σοβαρότητας 10 και το ύψος του προτεινόμενου κατ' αποκοπήν ποσού ανερχόταν σε 34 557 600 ευρώ. Από τις 2 Ιουλίου 2023, το προτεινόμενο ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό ανερχόταν σε 6 160 ευρώ. Επιπλέον, κατ' εφαρμογήν του νέου συντελεστή σοβαρότητας, το ποσό της ζητούμενης χρηματικής ποινής μειώθηκε σε 24 024 ευρώ ανά ημέρα καθυστέρησης.

24 Από τις 17 Ιουλίου 2023 έως τις 19 Ιουλίου 2024, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή πλείονες νόμους για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο των ομόσπονδων κρατών.

25 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2023, η διαδικασία ανεστάλη μέχρι την έκδοση απόφασης στην υπόθεση C-147/23. Μετά την έκδοση της απόφασης της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος) (C-147/23, EU:C:2024:346), η διαδικασία στην υπό κρίση υπόθεση επαναλήφθηκε με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της ίδιας ημέρας.

26 Με δικόγραφο της 18ης Σεπτεμβρίου 2024, η Επιτροπή ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι η μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορεί να θεωρηθεί ότι περατώθηκε στις 19 Ιουλίου 2024. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή, αφενός, παραιτήθηκε εν μέρει από την προσφυγή της, συγκεκριμένα δε από το αίτημα περί καθορισμού χρηματικής ποινής, και, αφετέρου, προσάρμοσε το αίτημα περί επιβολής στο εν λόγω κράτος μέλος υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού, ζητώντας να οριστεί το ποσό αυτό σε 34 557 600 ευρώ για την περίοδο από τις 18 Δεκεμβρίου 2021 έως την 1η Ιουλίου 2023 και σε 2 353 120 ευρώ για την περίοδο από τις 2 Ιουλίου 2023 έως τις 18 Ιουλίου 2024.

Επί της προσφυγής

Επί της παράβασης κατά το άρθρο 258 ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

27 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 288, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίζουν τις διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά των οδηγιών στο εθνικό νομικό τους σύστημα εντός των προθεσμιών που τάσσουν οι οδηγίες και να της ανακοινώνουν αμέσως τις εν λόγω διατάξεις.

28 Το θεσμικό όργανο διευκρινίζει ότι η ύπαρξη οποιασδήποτε παράβασης των υποχρεώσεων αυτών πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους, όπως αυτή εμφανίζεται κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη την οποία του απηύθυνε.

29 Εν προκειμένω, όμως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν θέσπισε τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εθνικό δίκαιο ούτε ενημέρωσε την Επιτροπή για τη θέσπιση των διατάξεων αυτών πριν από τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, η οποία παρατάθηκε έως τις 15 Δεκεμβρίου 2022.

30 Μολονότι αναγνωρίζει την επίμαχη παράβαση, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εκθέτει εντούτοις τρεις λόγους προς δικαιολόγηση της καθυστερημένης μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στην εσωτερική έννομη τάξη της. Κατ' αρχάς, υποστηρίζει ότι στο γερμανικό δίκαιο δεν υπήρχε ενιαίο σύστημα προστασίας των πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος. Ήταν, επομένως, αναγκαίο να θεσπιστεί ένα συνεκτικό καθεστώς, με πεδίο εφαρμογής ευρύτερο αυτού της οδηγίας.

31 Περαιτέρω, η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο θα μπορούσε να έχει σημαντικές οικονομικές συνέπειες για τους φορείς που υποχρεούνται να δημιουργήσουν εσωτερικά τμήματα αναφοράς. Επομένως, για την ισόρροπη και συγκροτημένη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο απαιτούνταν μακρά διαδικασία.

32 Τέλος, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επικαλείται τις δυσχέρειες που αντιμετώπισε κατά τη νομοθετική διαδικασία για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο. Συγκεκριμένα, λόγω των βουλευτικών εκλογών για την ανάδειξη της Bundestag (Κάτω Βουλής του Ομοσπονδιακού Κοινοβουλίου) που διεξήχθησαν το 2021, η νομοθετική δραστηριότητα διακόπηκε από τον Ιούνιο του 2021. Κατά συνέπεια, η πρώτη ανάγνωση του νομοσχεδίου για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 πραγματοποιήθηκε στην Κάτω Βουλή του Ομοσπονδιακού Κοινοβουλίου στις 29 Σεπτεμβρίου 2022. Στη συνέχεια, το νομοσχέδιο ψηφίστηκε στις 16 Δεκεμβρίου 2022. Ωστόσο, μετά την απόρριψη του νομοσχεδίου από το Bundesrat (Ομοσπονδιακό Συμβούλιο), έπρεπε να συγκληθεί η επιτροπή συνδιαλλαγής προκειμένου να επιτευχθεί συμβιβασμός. Κατά συνέπεια, το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο ενέκρινε τον νόμο μόλις στις 12 Μαΐου 2023. Εν πάση περιπτώσει, η οδηγία 2019/1937 έχει πλέον μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο σε ομοσπονδιακό επίπεδο με τον HinSchG.

33 Εξάλλου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπογραμμίζει ότι η θέσπιση εσωτερικών διαύλων αναφοράς για τις αυτοδιοικητικές οντότητες, τις αυτοδιοικητικές ενώσεις και τους εργοδότες που ελέγχονται από τέτοιες οντότητες, κατά τα προβλεπόμενα στην οδηγία 2019/1937, εμπίπτει στην αρμοδιότητα του νομοθέτη σε επίπεδο ομόσπονδων κρατών. Ωστόσο, στην πράξη, οι πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος που απασχολούνται σε αυτοδιοικητικές οντότητες είχαν τη δυνατότητα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη εσωτερικών διαύλων αναφοράς, να χρησιμοποιούν τους εξωτερικούς διαύλους αναφοράς, με αποτέλεσμα να διασφαλίζεται η αποτελεσματική προστασία τους.

34 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή υπενθυμίζει, αφενός, ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί περιστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξης ή πρακτικές δυσχέρειες για να δικαιολογήσει τη μη εμπρόθεσμη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

35 Αφετέρου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι, παρά τις πράξεις μεταφοράς που κοινοποίησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διαρκούσης της ένδικης διαδικασίας, η πλήρης μεταφορά της οδηγίας 2019/1937, κατά την έννοια του άρθρου 26, παράγραφος 1, αυτής, δεν είχε ολοκληρωθεί κατά την ημερομηνία κατάθεσης του υπομνήματος απαντήσεως, ήτοι στις 5 Ιουλίου 2023.

36 Συγκεκριμένα, πρώτον, δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή οι κανόνες περί καθορισμού της οργάνωσης και της διαδικασίας όσον αφορά τους εξωτερικούς διαύλους αναφοράς εντός της Bundesamt für Justiz (Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Δικαιοσύνης, Γερμανία).

37 Δεύτερον, η απουσία, σε επίπεδο ομόσπονδων κρατών, κανόνων που να διέπουν τους εσωτερικούς διαύλους αναφοράς στις αυτοδιοικητικές οντότητες δεν μπορεί να αντισταθμιστεί από το γεγονός ότι οι υπάλληλοι των εν λόγω οντοτήτων είχαν στη διάθεσή τους εξωτερικούς διαύλους αναφοράς. Πράγματι, η δυνατότητα αυτή αφ' εαυτής δεν ανταποκρίνεται στην επιταγή περί ασφάλειας δικαίου, η οποία πρέπει να διέπει τη μεταφορά των διατάξεων μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

38 Τρίτον, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η γερμανική νομοθεσία που της κοινοποιήθηκε δεν προβλέπει κυρώσεις σε περίπτωση καταχρηστικών δικαστικών διαδικασιών κατά πληροφοριοδοτών δημοσίου συμφέροντος, μολονότι το άρθρο 23, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2019/1937 επιτάσσει να προβλέπονται τέτοιες κυρώσεις.

39 Η Επιτροπή συνάγει εξ αυτού ότι οι διατάξεις που είχαν έως τότε κοινοποιηθεί από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας καθιστούσαν δυνατή τη μερική μόνο μεταφορά της οδηγίας τόσο σε ομοσπονδιακό επίπεδο όσο σε επίπεδο ομόσπονδων κρατών.

40 Με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπογραμμίζει, πρώτον, ότι, σε ομοσπονδιακό επίπεδο, οι εξωτερικοί δίαυλοι αναφοράς λειτουργούν από την έναρξη ισχύος της σχετικής με την οργάνωση τέτοιων διαύλων κανονιστικής πράξης, ήτοι από τις 11 Αυγούστου 2023.

41 Δεύτερον, ο HinSchG προβλέπει ότι η επιβολή αντιποίνων σε βάρος των αναφερόντων συνιστά παράβαση που επισύρει πρόστιμο. Η έννοια των «αντιποίνων» περιλαμβάνει συναφώς τις καταχρηστικές δικαστικές διαδικασίες.

42 Τρίτον, καθόσον το πεδίο εφαρμογής του HinSchG εκτείνεται κατ' αρχήν στους υπαλλήλους των αυτοδιοικητικών οντοτήτων, διασφαλίζεται η προστασία τους σε περίπτωση αναφοράς, ανεξαρτήτως του αν η οδηγία 2019/1937 έχει μεταφερθεί στο δίκαιο των ομόσπονδων κρατών.

43 Μετά την κατάθεση, από την Επιτροπή, συμπληρωματικών αιτημάτων στις 18 Σεπτεμβρίου 2024, με τα οποία το θεσμικό όργανο δήλωσε ότι η μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μπορούσε να θεωρηθεί περατωθείσα στις 19 Ιουλίου 2024, το κράτος μέλος κατέθεσε την 1η Οκτωβρίου 2024 παρατηρήσεις με τις οποίες υποστηρίζει ότι η οδηγία είχε μεταφερθεί πλήρως στο εσωτερικό δίκαιο ήδη από την έναρξη ισχύος του νόμου περί μεταφοράς, ήτοι στις 2 Ιουλίου 2023.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

44 Κατά το άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας 2019/1937, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την εν λόγω οδηγία έως τις 17 Δεκεμβρίου 2021. Εξάλλου, στο άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας διευκρινίζεται ότι, όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, οι διατάξεις αυτές περιέχουν ή συνοδεύονται από αναφορά στην παρούσα οδηγία κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Επιπλέον, κατά το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να ανακοινώσουν στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω εθνικών διατάξεων.

45 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ύπαρξη παράβασης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους, όπως αυτή εμφανίζεται κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής προθεσμίας, οι δε επελθούσες στη συνέχεια μεταβολές δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 28 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

46 Εν προκειμένω, η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν της είχε ανακοινώσει τις διατάξεις για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, απηύθυνε στο εν λόγω κράτος μέλος στις 15 Ιουλίου 2022 αιτιολογημένη γνώμη, καλώντας το να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που αναφέρονταν στη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παραλαβή της, η δε προθεσμία αυτή παρατάθηκε έως τις 15 Δεκεμβρίου 2022.

47 Εντούτοις, όπως προκύπτει από το υπόμνημα αντικρούσεως και από το υπόμνημα ανταπαντήσεως που υπέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, το εν λόγω κράτος μέλος δεν είχε θεσπίσει, μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2019/1937 ούτε είχε, συνακόλουθα, ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή κατά τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας.

48 Προκειμένου να δικαιολογήσει την καθυστέρηση στη θέσπιση των διατάξεων που απαιτούνται για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προβάλλει, πρώτον, ότι απαιτήθηκαν μακροχρόνιες τεχνικές και πολιτικές συζητήσεις προκειμένου να καθοριστεί κατά πόσον έπρεπε το καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής των διατάξεων μεταφοράς να διευρυνθεί πέραν του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας, ώστε να παρέχεται υψηλό επίπεδο προστασίας στους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος. Επιπλέον, για να δικαιολογήσει την καθυστέρηση, το εν λόγω κράτος μέλος κάνει λόγο για δυσχέρειες συνδεόμενες με τις οικονομικές επιπτώσεις της οδηγίας καθώς και δυσχέρειες συνδεόμενες με τη νομοθετική διαδικασία για τη θέσπιση των διατάξεων μεταφοράς της οδηγίας.

49 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεώς του για να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης, όπως τη μη μεταφορά οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 33 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

50 Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας 2019/1937, ο νομοθέτης της Ένωσης θεώρησε τη διετή προθεσμία μεταφοράς επαρκή προκειμένου τα κράτη μέλη να συμμορφωθούν προς τις υποχρεώσεις τους, οπότε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν μπορεί να επικαλεστεί δυσχέρειες συνδεόμενες με το πεδίο εφαρμογής και με τις οικονομικές επιπτώσεις της μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

51 Δεύτερον, όσον αφορά τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας που αφορούν τους εσωτερικούς διαύλους αναφοράς στις αυτοδιοικητικές οντότητες, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπογραμμίζει ότι, ελλείψει τέτοιων διαύλων, τίποτα δεν εμποδίζει τους υπαλλήλους των οντοτήτων αυτών να χρησιμοποιούν τους εξωτερικούς διαύλους αναφοράς που έχουν θεσπιστεί σε ομοσπονδιακό επίπεδο.

52 Όπως, όμως, προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 33 της οδηγίας 2019/1937, ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε ότι οι εσωτερικές αναφορές έχουν ιδιαίτερη σημασία για την πρόληψη των παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης.

53 Για τον λόγο αυτόν, το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας προβλέπει υποχρέωση καθιέρωσης εσωτερικών διαύλων αναφοράς όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις νομικές οντότητες του δημόσιου τομέα.

54 Επιπλέον, στο μέτρο που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι, στην πράξη, οι υπάλληλοι των αυτοδιοικητικών οντοτήτων μπορούν να χρησιμοποιήσουν τους εξωτερικούς διαύλους αναφοράς, επισημαίνεται ότι μια πρακτική που στερείται προσήκουσας δημοσιότητας μπορεί, ως εκ της φύσεώς της, να τροποποιηθεί κατά βούληση από τη διοίκηση, οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά προσήκουσα μεταφορά των διατάξεων οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο [απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2020, Επιτροπή κατά Βελγίου (Αγορές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου), C-767/19, EU:C:2020:984, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

55 Επομένως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν δύναται να επικαλεστεί λυσιτελώς τις ανωτέρω περιστάσεις ως δικαιολογητικούς λόγους της παράλειψης μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

56 Κατά συνέπεια, διαπιστώνεται ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, μέχρι τη λήξη της προθεσμίας η οποία τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022 και παρατάθηκε έως τις 15 Δεκεμβρίου 2022, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την οδηγία 2019/1937 και, συνακόλουθα, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας.

Επί του αιτήματος που υποβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

57 Για τον προσδιορισμό του ύψους του κατ' αποκοπήν ποσού, η Επιτροπή στηρίζεται στις γενικές αρχές που διαλαμβάνονται στο σημείο 2 της ανακοίνωσης του 2023 καθώς και στη μέθοδο υπολογισμού που αναπτύσσεται στα σημεία 3 και 4 της ανακοίνωσης αυτής. Επισημαίνει, ειδικότερα, ότι ο προσδιορισμός του κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να εδράζεται επί των θεμελιωδών κριτηρίων της σοβαρότητας της παράβασης, της διάρκειάς της και της αναγκαιότητας να διασφαλιστεί η αποτρεπτική λειτουργία της κύρωσης, ώστε να μην υπάρξει υποτροπή.

58 Όσον αφορά, κατά πρώτον, τη σοβαρότητα της παράβασης, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ο συντελεστής που εφαρμόζεται δυνάμει της ανακοίνωσης του 2023 καθορίζεται βάσει κλίμακας με κατώτατο όριο το 1 και ανώτατο όριο το 20. Περαιτέρω, διευκρινίζει ότι, σύμφωνα με το σημείο 3.2.2 της ανωτέρω ανακοίνωσης, σε περίπτωση που δεν έχει γίνει καμία ανακοίνωση διατάξεων για τη μεταφορά οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, εφαρμόζει συστηματικά συντελεστή σοβαρότητας 10, η δε παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας και η μη ανακοίνωση των διατάξεων μεταφοράς ενέχουν τον ίδιο βαθμό σοβαρότητας, ανεξαρτήτως της φύσεως των διατάξεων της οδηγίας.

59 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή εκθέτει ότι η διάρκεια της παράβασης που λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπήν ποσού ισοδυναμεί με τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχίζεται η παράβαση. Η διάρκεια αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το σημείο 4.2.1 της ανακοίνωσης του 2023 και αντιστοιχεί στον αριθμό των ημερών μεταξύ της ημέρας που έπεται της λήξης της προθεσμίας μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και της ημέρας κατά την οποία έπαυσε η παράβαση.

60 Όσον αφορά, κατά τρίτον, το κριτήριο σχετικά με την αναγκαιότητα να εξασφαλιστεί το αποτρεπτικό αποτέλεσμα της κύρωσης λαμβανομένης υπόψη της ικανότητας πληρωμής του οικείου κράτους μέλους, η Επιτροπή επισημαίνει ότι το εν λόγω κριτήριο εκφράζεται με τον συντελεστή «n», ο οποίος καθορίζεται για κάθε κράτος μέλος στο σημείο 3 του παραρτήματος Ι της ανακοίνωσης του 2023. Για τον υπολογισμό του συντελεστή αυτού λαμβάνεται υπόψη η αναλογία του ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους προς το μέσο εθνικό ΑΕΠ της Ένωσης, η οποία πολλαπλασιάζεται με την αναλογία του πληθυσμού του εν λόγω κράτους μέλους προς τον μέσο εθνικό πληθυσμό της Ένωσης. Η πρώτη αναλογία προσμετράται με συντελεστή στάθμισης δύο τρίτα, ενώ η δεύτερη με συντελεστή στάθμισης ένα τρίτο. Κατ' εφαρμογήν του εν λόγω σημείου 3, ο συντελεστής «n» για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας είναι 6,16.

61 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή προτείνει, δυνάμει του σημείου 4.2 της ανακοίνωσης του 2023, να εφαρμοστεί συντελεστής σοβαρότητας 10 και συντελεστής «n» 6,16. Το γινόμενο των δύο αυτών στοιχείων πολλαπλασιάζεται επί το βασικό κατ' αποκοπήν ποσό για το κατ' αποκοπήν ποσό που καθορίζεται στο σημείο 2 του παραρτήματος Ι της εν λόγω ανακοίνωσης, ήτοι 1 000 ευρώ, και αντιστοιχεί στο ποσό των 61 600 ευρώ, το οποίο πρέπει να πολλαπλασιαστεί επί τον αριθμό των ημερών κατά τις οποίες συνεχιζόταν η παράβαση, σύμφωνα με το σημείο 4.2.1 της ανακοίνωσης. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι η καταβολή του εν λόγω κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να επιβληθεί υπό την προϋπόθεση ότι το ποσό αυτό υπερβαίνει τα 17 248 000 ευρώ, που είναι το κατώτατο κατ' αποκοπήν ποσό που έχει προσδιοριστεί για την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα με το σημείο 5 του παραρτήματος Ι της ανακοίνωσης του 2023.

62 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η ανακοίνωση του 2023 δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα διαδικασία λόγω παραβάσεως. Φρονεί ότι το σημείο 7 της ανακοίνωσης, δυνάμει του οποίου οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή σε περίπτωση που η Επιτροπή αποφασίσει να προσφύγει στο Δικαστήριο μετά τις 4 Ιανουαρίου 2023, αντιβαίνει στην απόφαση της 24ης Μαΐου 2011, Επιτροπή κατά Γερμανίας (C-54/08, EU:C:2011:339), στης οποίας τη σκέψη 126 διευκρινίζεται ότι η κατάσταση του κράτους μέλους πρέπει να εκτιμάται κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι η λήξη της προθεσμίας αυτής ορίστηκε στις 15 Δεκεμβρίου 2022, το ύψος των οικονομικών κυρώσεων πρέπει να υπολογιστεί σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στην ανακοίνωση 2022/C 74/02 της Επιτροπής, με τίτλο «Επικαιροποίηση των στοιχείων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό του κατ' αποκοπή ποσού και των χρηματικών ποινών που προτείνονται από την Επιτροπή στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διαδικασίες επί παραβάσει», της 15ης Φεβρουαρίου 2022 (ΕΕ 2022, C 74, σ. 2).

63 Εν πάση περιπτώσει, η αυτόματη εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας 10 δεν καθιστά δυνατό να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες της επίμαχης κατάστασης. Συγκεκριμένα, αφενός, η νομοθετική διαδικασία για τη θέσπιση των διατάξεων που απαιτούνταν για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο ολοκληρώθηκε πριν από το πέρας της έγγραφης διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου. Αφετέρου, η προθεσμία μεταφοράς του άρθρου 26, παράγραφος 2, δεν είχε εκπνεύσει κατά την ημερομηνία κατάθεσης του υπομνήματος αντικρούσεως όσον αφορά

την προβλεπόμενη από το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας υποχρέωση δημιουργίας εσωτερικών διαύλων αναφοράς. Οι περιστάσεις αυτές, όμως, έχουν ελαφρυντικό χαρακτήρα και, συνεπώς, δικαιολογούν την εφαρμογή συντελεστή όχι μεγαλύτερου του 3.

64 Με το υπόμνημα απαντήσεως, η Επιτροπή επισημαίνει, αφενός, ότι η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού μπορεί να ζητηθεί μόνο στο στάδιο της ένδικης διαδικασίας. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι το Δικαστήριο επιλήφθηκε της υπόθεσης στις 14 Μαρτίου 2023, η ανακοίνωση του 2023 έχει εφαρμογή δυνάμει του σημείου 7 αυτής. Ο κανόνας αυτός διασφαλίζει την ίση μεταχείριση μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως όταν αυτά ζητούν παράταση της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, όπως ζήτησε εν προκειμένω η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

65 Αφετέρου, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η συστηματική εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας 10 στην κλίμακα από το 1 έως το 20 διασφαλίζει την προβλεψιμότητα της δράσης της Επιτροπής και την ίση μεταχείριση μεταξύ των κρατών μελών. Ο συντελεστής αυτός δεν είναι υπέρμετρα αυστηρός λαμβανομένων υπόψη των συνεπειών της μη μεταφοράς της οδηγίας 2019/1937, η οποία διασφαλίζει την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβίαση του δικαίου της Ένωσης.

66 Με τα συμπληρωματικά αιτήματα που υπέβαλε στις 24 Οκτωβρίου 2023, η Επιτροπή πρότεινε, κατόπιν της κοινοποιήσεως του HinSchG από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, να προσδιοριστούν δύο περίοδοι παράβασης και να εφαρμοστούν, κατά συνέπεια, δύο συντελεστές σοβαρότητας, και συγκεκριμένα συντελεστής 10 για την περίοδο από τις 18 Δεκεμβρίου 2021 έως την 1η Ιουλίου 2023 και συντελεστής 1 για την περίοδο από 2 Ιουλίου 2023 μέχρι την ημερομηνία τακτοποίησης της παράβασης ή, ελλείψει τακτοποίησης, μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης στην υπό κρίση υπόθεση. Επομένως, για την πρώτη περίοδο, η Επιτροπή πρότεινε ημερήσιο ποσό ύψους 61 600 ευρώ (10 × 6,16 × 1000), το οποίο πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των ημερών εξακολούθησης της παράβασης, ήτοι 561 ημέρες. Συνεπώς, το ζητούμενο κατ' αποκοπήν ποσό ανέρχεται σε 34 557 600 ευρώ. Για τη δεύτερη περίοδο, η Επιτροπή πρότεινε ημερήσιο κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 6 160 ευρώ (1 × 6,16 × 1000), το οποίο πολλαπλασιάζεται με τον αριθμό των ημερών εξακολούθησης της παράβασης.

67 Με τις από 4 Δεκεμβρίου 2023 παρατηρήσεις της επί των συμπληρωματικών αιτημάτων που υπέβαλε η Επιτροπή στις 24 Οκτωβρίου 2023, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας εμμένει στη θέση που διατύπωσε με το υπόμνημα αντικρούσεως και επανέλαβε με το υπόμνημα ανταπαντήσεως.

68 Με τα συμπληρωματικά αιτήματα που υπέβαλε στις 18 Σεπτεμβρίου 2024, η Επιτροπή δήλωσε ότι, κατά την εκτίμησή της, η μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο γερμανικό δίκαιο μπορεί να θεωρηθεί ότι περατώθηκε στις 19 Ιουλίου 2024. Κατά συνέπεια, θεωρεί ότι δύναται να προτείνει το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού για τη δεύτερη περίοδο, η οποία, κατά την Επιτροπή, εκτείνεται από τις 2 Ιουλίου 2023 έως τις 18 Ιουλίου 2024, ήτοι 382 ημέρες συνέχισης της παράβασης. Το κατ' αποκοπήν ποσό που ζητείται για την περίοδο αυτή ανέρχεται σε 2 353 120 ευρώ (6 160 × 382).

69 Την 1η Οκτωβρίου 2024 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατέθεσε παρατηρήσεις με τις οποίες υποστηρίζει εκ νέου ότι η οδηγία αυτή μεταφέρθηκε πλήρως στο εσωτερικό δίκαιο από την έναρξη ισχύος του νόμου περί μεταφοράς, ήτοι από τις 2 Ιουλίου 2023. Εξάλλου, αμφισβητεί

τη μέθοδο υπολογισμού του ύψους του ζητούμενου κατ' αποκοπήν ποσού, επικαλούμενη την απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος) (C-147/23, EU:C:2024:346).

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

70 Κατ' αρχάς, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η ανακοίνωση του 2023 δεν έχει εφαρμογή ratione temporis στο υπό κρίση αίτημα περί επιβολής υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού, καθώς η διαδικασία λόγω παραβάσεως κινήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2022, κατόπιν της προειδοποιητικής επιστολής της 27ης Ιανουαρίου 2022, και ότι εφαρμοστέες είναι οι διατάξεις που ίσχυαν κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022. Εντούτοις, επισημαίνεται ότι, δυνάμει του σημείου 7 της ανακοίνωσης, οι κανόνες και τα κριτήρια που καθορίζονται με αυτήν εφαρμόζονται σε όλες τις αποφάσεις της Επιτροπής περί ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου δυνάμει του άρθρου 260 ΣΛΕΕ οι οποίες λαμβάνονται μετά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης, ήτοι μετά τις 4 Ιανουαρίου 2023.

71 Δεδομένου ότι η Επιτροπή αποφάσισε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή λόγω παραβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου στις 14 Μαρτίου 2023, η ανακοίνωση του 2023 αποτελεί τη νομική βάση για τον καθορισμό του ύψους του κατ' αποκοπήν ποσού που ζητείται εν προκειμένω.

72 Δεν ασκεί συναφώς επιρροή η νομολογία του Δικαστηρίου την οποία επικαλείται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και κατά την οποία η ύπαρξη παράβασης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους όπως αυτή εμφανίζεται κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, οι δε επελθούσες στη συνέχεια μεταβολές δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη από το Δικαστήριο.

73 Πράγματι, πρώτον, η Επιτροπή δεν μπορεί να προτείνει την επιβολή χρηματικών κυρώσεων προτού ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, οπότε το ύψος των κυρώσεων αυτών πρέπει να καθορίζεται κατ' εφαρμογήν των κανόνων που ισχύουν κατά την ημερομηνία άσκησης της προσφυγής.

74 Δεύτερον, οι κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδει η Επιτροπή, όπως αυτές που αποτυπώνονται στις ανακοινώσεις της, αποσκοπούν στη διευκρίνιση των κανόνων βάσει των οποίων η Επιτροπή καθορίζει το ύψος των χρηματικών κυρώσεων που προτείνει να επιβληθούν από το Δικαστήριο, εφόσον αυτό διαπιστώσει την προσαπτόμενη στο κράτος μέλος παράβαση.

75 Πρέπει, ωστόσο, να γίνει διάκριση μεταξύ των κανόνων σχετικά με τη διαπίστωση της ύπαρξης παράβασης και των κανόνων που αφορούν την επιβολή χρηματικών κυρώσεων.

76 Πράγματι, όπως προκύπτει από τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 45 της παρούσας απόφασης, η ύπαρξη παράβασης πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους, όπως αυτή εμφανίζεται κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής προθεσμίας. Αντιθέτως, για τον καθορισμό του ύψους του κατ' αποκοπήν ποσού, πρέπει να προσδιοριστεί η διάρκεια της προσαπτόμενης παράβασης. Για τον σκοπό αυτόν, αφενός, η ημερομηνία που πρέπει να ληφθεί υπόψη ως χρονικό σημείο έναρξης της επίμαχης παράβασης δεν είναι η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, αλλά η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο που προβλέπει η επίμαχη οδηγία [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία]. Αφετέρου, η ημερομηνία κατά την

οποία η Επιτροπή είναι σε θέση να εκτιμήσει κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τη σοβαρότητα της παράβασης, τη διάρκειά της και το αποτρεπτικό αποτέλεσμα της προτεινόμενης κύρωσης είναι η ημερομηνία κατά την οποία αποφασίζει να ασκήσει ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή λόγω παραβάσεως, η δε Επιτροπή διατηρεί, άλλωστε, κατά τη διάρκεια της ένδικης διαδικασίας, τη δυνατότητα να προσαρμόσει το ύψος του ζητούμενου κατ' αποκοπήν ποσού ανάλογα με την εξέλιξη της παράβασης στο οικείο κράτος μέλος.

77 Κατά συνέπεια, η μνημονευθείσα στη σκέψη 62 της παρούσας απόφασης νομολογία, την οποία επικαλείται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, δεν εμποδίζει την Επιτροπή να εφαρμόσει, εν προκειμένω, τους κανόνες που προβλέπει η ανακοίνωση του 2023 για τον καθορισμό του ύψους της χρηματικής κύρωσης της οποίας την επιβολή προτείνει στο Δικαστήριο.

78 Εν προκειμένω, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 260, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι, όταν η Επιτροπή υποβάλλει στο Δικαστήριο προσφυγή βάσει του άρθρου 258 ΣΛΕΕ, θεωρώντας ότι το κράτος μέλος παρέβη την υποχρέωσή του να ανακοινώσει τις διατάξεις μεταφοράς οδηγίας που εκδόθηκε σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία, μπορεί, εάν το κρίνει πρόσφορο, να υποδείξει το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού ή της χρηματικής ποινής που οφείλει να καταβάλει το εν λόγω κράτος και που η Επιτροπή κρίνει κατάλληλο για την περίσταση. Κατά το άρθρο 260, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εάν το Δικαστήριο διαπιστώσει την παράβαση, δύναται να επιβάλει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού ή χρηματικής ποινής έως του ορίου του ποσού που υπέδειξε η Επιτροπή, η δε υποχρέωση καταβολής τίθεται σε ισχύ την ημερομηνία που προσδιορίζει το Δικαστήριο με την απόφασή του.

79 Καθόσον, όπως προκύπτει από τη σκέψη 56 της παρούσας απόφασης, αποδεικνύεται ότι, κατά τη λήξη της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν είχε θεσπίσει ούτε, συνακόλουθα, ανακοινώσει στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά των διατάξεων της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό της δίκαιο, η διαπιστωθείσα κατά τα ανωτέρω παράβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ.

80 Υπενθυμίζεται, εξάλλου, ότι ο σκοπός που επιδιώκεται με τη θέσπιση του μηχανισμού του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ είναι όχι μόνο να παρακινηθούν τα κράτη μέλη να παύσουν, το συντομότερο δυνατόν, παράβαση η οποία, ελλείψει μιας τέτοιας διάταξης, θα έτεινε να συνεχιστεί, αλλά και να καταστεί πιο ευέλικτη και ταχεία η διαδικασία για την επιβολή χρηματικών κυρώσεων για παραβάσεις της υποχρέωσης ανακοίνωσης εθνικού μέτρου μεταφοράς οδηγίας εκδοθείσας σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

81 Προς επίτευξη του σκοπού αυτού, το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προβλέπει ως χρηματική κύρωση την επιβολή, μεταξύ άλλων, κατ' αποκοπήν ποσού.

82 Η επιβολή υποχρέωσης καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού στηρίζεται στην αποτίμηση των συνεπειών της μη εκτέλεσης των υποχρεώσεων του οικείου κράτους μέλους επί των διακυβευομένων ιδιωτικών και δημοσίων συμφερόντων, ιδίως όταν η παράβαση εξακολούθησε να υφίσταται επί μακρό χρονικό διάστημα [πρβλ. απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

83 Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή αιτιολογεί τη φύση και το ύψος της ζητούμενης χρηματικής κύρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες έχει θεσπίσει, όπως αυτές έχουν αποτυπωθεί στις ανακοινώσεις της, και οι οποίες, μολονότι δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, συμβάλλουν στην εξασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου κατά τη δράση της Επιτροπής [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

84 Όσον αφορά τη σκοπιμότητα επιβολής της επιβολής κατ' αποκοπήν ποσού, απόκειται στο Δικαστήριο να επιβάλει, σε κάθε υπόθεση και ανάλογα με τις συγκεκριμένες περιστάσεις της ενώπιόν του διαφοράς, καθώς και ανάλογα με τον βαθμό πίεσης και αποτροπής που κρίνει απαραίτητο, τις κατάλληλες χρηματικές κυρώσεις προκειμένου, ιδίως, να προλάβει την επανάληψη ανάλογων παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 62 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

85 Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, παρά το γεγονός ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συνεργάστηκε με τις υπηρεσίες της Επιτροπής κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, το σύνολο των νομικών και πραγματικών στοιχείων που αφορούν τη διαπιστωθείσα παράβαση δείχνει ότι για την αποτελεσματική πρόληψη ανάλογων παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης στο μέλλον απαιτείται η λήψη αποτρεπτικού μέτρου, όπως η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού. Συναφώς, επισημαίνεται ότι, τόσο κατά τη λήξη της προθεσμίας του άρθρου 26, παράγραφος 1, της οδηγίας 2019/1937 όσο και κατά τη λήξη της προθεσμίας η οποία τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της 15ης Ιουλίου 2022 και παρατάθηκε έως τις 15 Δεκεμβρίου 2022, δεν είχε κοινοποιηθεί στην Επιτροπή καμία νομοθετική, κανονιστική και διοικητική διάταξη για τη αποτελεσματική μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

86 Όσον αφορά τον υπολογισμό του ύψους του κατ' αποκοπήν ποσού, υπενθυμίζεται ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, μόνον το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να επιβάλει χρηματική κύρωση σε κράτος μέλος. Εντούτοις, στο πλαίσιο διαδικασίας κινηθείσας βάσει της διάταξης αυτής, η εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτει το Δικαστήριο οριοθετείται από τις προτάσεις της Επιτροπής, οι οποίες, σε περίπτωση που διαπιστωθεί παράβαση, δεσμεύουν το Δικαστήριο τόσο ως προς τη φύση όσο και ως προς το μέγιστο ποσό της κύρωσης που μπορεί να επιβάλει [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 67 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

87 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 84 της παρούσας απόφασης, στο Δικαστήριο απόκειται, κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει στον οικείο τομέα, όπως η εξουσία αυτή οριοθετείται από τις προτάσεις της Επιτροπής, να καθορίζει το ύψος των χρηματικών κυρώσεων που επιβάλλονται σε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ κατά τρόπον ώστε το ύψος των κυρώσεων να είναι, αφενός, προσαρμοσμένο στις περιστάσεις και, αφετέρου, ανάλογο προς τη διαπραχθείσα παράβαση. Μεταξύ των κρίσιμων, συναφώς, παραγόντων περιλαμβάνονται, ιδίως, η σοβαρότητα της διαπιστωθείσας παράβασης και το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αυτή εξακολούθησε να υφίσταται καθώς και η ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψεις 68 και 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

88 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, στο πλαίσιο της εν λόγω εξουσίας εκτιμήσεως, κατευθυντήριες γραμμές όπως αυτές που περιλαμβάνονται στις ανακοινώσεις της Επιτροπής δεν δεσμεύουν το Δικαστήριο, αλλά συμβάλλουν στην εξασφάλιση της διαφάνειας, της προβλεψιμότητας και της ασφάλειας δικαίου στη δράση της ίδιας της Επιτροπής, όταν το θεσμικό όργανο αυτό διατυπώνει προτάσεις προς το Δικαστήριο [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 69 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

89 Εν προκειμένω, η Επιτροπή στηρίχθηκε στην ανακοίνωση του 2023 για να δικαιολογήσει το αίτημά της να υποχρεωθεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού καθώς και για να καθορίσει το ποσό αυτό.

90 Πρώτον, όσον αφορά τη σοβαρότητα της διαπιστωθείσας παράβασης, από το σημείο 3.2 της ανακοίνωσης του 2023 προκύπτει ότι η Επιτροπή παγίως θεωρεί σοβαρή παράβαση τη μη κοινοποίηση των διατάξεων για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο οδηγίας που εκδίδεται σύμφωνα με νομοθετική διαδικασία. Εκτιμά, συνεπώς, ότι η παράβαση αυτή δικαιολογεί την αυτόματη εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας 10 για την περίοδο από τις 18 Δεκεμβρίου 2021 έως την 1η Ιουλίου 2023. Κατόπιν των νομοθετικών τροποποιήσεων που της κοινοποιήθηκαν, η Επιτροπή εκτιμά ότι, για την περίοδο από τις 2 Ιουλίου 2023 έως τις 18 Ιουλίου 2024, πρέπει να εφαρμοστεί συντελεστής σοβαρότητας 1.

91 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας διαφωνεί με το ύψος του ανωτέρω συντελεστή και με την αυτόματη εφαρμογή του υπό τις περιστάσεις της διαπιστωθείσας παράβασης.

92 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η υποχρέωση θέσπισης διατάξεων για τη διασφάλιση της πλήρους μεταφοράς οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και η υποχρέωση ανακοίνωσης των διατάξεων αυτών στην Επιτροπή αποτελούν ουσιώδεις υποχρεώσεις των κρατών μελών προκειμένου να διασφαλισθεί η πλήρης αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης και ότι, επομένως, η παράβαση των υποχρεώσεων αυτών πρέπει να θεωρείται αναμφίβολα σοβαρή [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 72 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

93 Εν προκειμένω, τονίζεται ότι η οδηγία 2019/1937 αποτελεί κρίσιμο μηχανισμό του δικαίου της Ένωσης καθόσον, σύμφωνα με το άρθρο 1, σε συνδυασμό με την αιτιολογική σκέψη 1 αυτής, θεσπίζει ελάχιστα κοινά πρότυπα που θα διασφαλίζουν υψηλό επίπεδο ισορροπημένης και αποτελεσματικής προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε τομείς στους οποίους παρόμοιες παραβιάσεις δύνανται να βλάψουν ιδιαίτερα το γενικό συμφέρον. Συγκεκριμένα, η εν λόγω οδηγία, θεσπίζοντας σύστημα προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης σε εργασιακό πλαίσιο, συμβάλλει στην πρόληψη της βλάβης του δημοσίου συμφέροντος, σε ιδιαίτερα ευαίσθητους τομείς, όπως οι δημόσιες συμβάσεις, η πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και η χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, η προστασία του περιβάλλοντος ή των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης. Συνακόλουθα, οι διατάξεις της οδηγίας προβλέπουν την υποχρέωση των οντοτήτων τόσο του δημόσιου όσο και του ιδιωτικού τομέα να καθιερώσουν εσωτερικούς διαύλους αναφοράς καθώς και διαδικασίες παραλαβής και παρακολούθησης των αναφορών, διασφαλίζοντας παράλληλα τα δικαιώματα των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης καθώς και τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τα ανωτέρω πρόσωπα απολαύουν της προβλεπόμενης προστασίας [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 73].

94 Η παράλειψη, όμως, μεταφοράς των διατάξεων της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας θίγει αναπόφευκτα το δίκαιο της Ένωσης καθώς και την ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή του, καθόσον τα πρόσωπα που λαμβάνουν γνώση παραβιάσεων του δικαίου της Ένωσης ενδέχεται να μην τις αναφέρουν, εάν δεν προστατεύονται έναντι πιθανών αντιποίνων [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 74].

95 Τούτου λεχθέντος, το ύψος των χρηματικών κυρώσεων που επιβάλλονται σε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ πρέπει να είναι προσαρμοσμένο στις περιστάσεις και ανάλογο προς τη διαπραχθείσα παράβαση [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346 σκέψη 75], όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 87 της παρούσας απόφασης.

96 Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η αυτόματη εφαρμογή του ίδιου συντελεστή σοβαρότητας σε όλες τις περιπτώσεις μη πλήρους μεταφοράς οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και, συνακόλουθα, παράλειψης ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας εμποδίζει αναπόφευκτα την προσαρμογή του ύψους των χρηματικών κυρώσεων στις ιδιαίτερες περιστάσεις της παράβασης και την επιβολή αναλογικών κυρώσεων [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 76].

97 Συναφώς, το Δικαστήριο διευκρίνισε ότι η Επιτροπή, καθόσον θεωρεί δεδομένο ότι η παραβίαση της υποχρέωσης ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς οδηγίας έχει κατά τεκμήριο την ίδια σοβαρότητα όποια και αν είναι η επίμαχη οδηγία, δεν έχει τη δυνατότητα να προσαρμόσει τις χρηματικές κυρώσεις ανάλογα με τις συνέπειες της παράλειψης εκπλήρωσης της ανωτέρω υποχρέωσης επί των δημοσίων και ιδιωτικών συμφερόντων, όπως προβλέπεται στο σημείο 3.2.2 της ανακοίνωσης του 2023 [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 77].

98 Εν προκειμένω, με τα συμπληρωματικά αιτήματα που υπέβαλε στις 24 Οκτωβρίου 2023, η Επιτροπή πρότεινε την εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας 1 από τις 2 Ιουλίου 2023, λόγω της θέσεως σε ισχύ του HinSchG, ο οποίος διασφάλιζε, κατ' αυτήν, την πλήρη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 σε ομοσπονδιακό επίπεδο. Επομένως, όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 68 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή προσδιόρισε δύο περιόδους παράβασης και, κατά συνέπεια, ζητεί από το Δικαστήριο να εφαρμόσει δύο συντελεστές σοβαρότητας, και συγκεκριμένα συντελεστή 10 για την περίοδο από τις 18 Δεκεμβρίου 2021 έως την 1η Ιουλίου 2023 και συντελεστή 1 από τις 2 Ιουλίου 2023 και έως τις 18 Ιουλίου 2024. Εντούτοις, το εν λόγω θεσμικό όργανο δεν εκτίμησε, σύμφωνα με τη σκέψη 79 της απόφασης της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος) (C-147/23, EU:C:2024:346), κατά τρόπο συγκεκριμένο τις συνέπειες της διαπιστωθείσας παράβασης επί των ιδιωτικών και δημόσιων συμφερόντων, συνέπειες οι οποίες θα δικαιολογούσαν την εφαρμογή συντελεστή σοβαρότητας 10 για την πρώτη από τις δύο περιόδους. Το Δικαστήριο έχει, πάντως, κρίνει ότι η παράβαση της υποχρέωσης θέσπισης των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που απαιτούνται για την πλήρη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο, καθώς και η παράβαση της υποχρέωσης ανακοίνωσης των διατάξεων αυτών στην Επιτροπή πρέπει να θεωρούνται ιδιαιτέρως σοβαρές [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 89].

99 Υπενθυμίζεται, περαιτέρω, ότι, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, τα κράτη μέλη υπέχουν εξάπαντος υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας με την Επιτροπή, όπερ συνεπάγεται ότι κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να διευκολύνει το θεσμικό όργανο στην εκπλήρωση της αποστολής του, η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 17 ΣΕΕ, συνίσταται στο να μεριμνά, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών, για την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου. Επομένως, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της σοβαρότητας της παράβασης, η συνεργασία με την Επιτροπή θα μπορούσε να ληφθεί υπόψη ως ελαφρυντική περίσταση μόνον εφόσον χαρακτηριζόταν από ενέργειες που μαρτυρούν την πρόθεση συμμόρφωσης το συντομότερο δυνατόν με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από οδηγία [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 98 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

100 Ωστόσο, το επιχείρημα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που παρατίθεται στη σκέψη 63 της παρούσας απόφασης, κατά το οποίο η νομοθετική διαδικασία για τη μεταφορά της οδηγίας 2019/1937 στο εσωτερικό δίκαιο ολοκληρώθηκε πριν από την περάτωση της έγγραφης διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, δεν καθιστά δυνατή τη θεμελίωση ελαφρυντικής περίστασης. Επιπλέον, το επιχείρημα του εν λόγω κράτους μέλους που παρατίθεται στην ίδια σκέψη της παρούσας απόφασης, κατά το οποίο, κατ’ εφαρμογήν του άρθρου 26, παράγραφος 2, της οδηγίας, η καταληκτική ημερομηνία για τη μεταφορά ορισμένων διατάξεων της οδηγίας 2019/1937 δεν ήταν η 17η Δεκεμβρίου 2021 αλλά η 17η Δεκεμβρίου 2023 είναι, εν πάση περιπτώσει, απορριπτέο ως αλυσιτελές, στο μέτρο που η υπό κρίση προσφυγή δεν αφορά τη διάταξη αυτή.

101 Δεύτερον, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της διάρκειας της παράβασης, υπενθυμίζεται ότι, όσον αφορά το χρονικό σημείο έναρξης της περιόδου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τον καθορισμό του ύψους του κατ’ αποκοπήν ποσού, η κρίσιμη ημερομηνία για την εκτίμηση της διάρκειας της επίμαχης παράβασης δεν είναι η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας που τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, αλλά η ημερομηνία λήξης της προθεσμίας μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο που προβλέπει η οδηγία [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

102 Δεν αμφισβητείται, πάντως, ότι, κατά τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς που προβλέπεται στο άρθρο 26, παράγραφος 1, της οδηγίας 2019/1937, ήτοι στις 17 Δεκεμβρίου 2021, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν είχε θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο και, συνακόλουθα, δεν είχε επίσης ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, κατ’ αντίθεση προς ό,τι προβλέπει το άρθρο 26, παράγραφος 3, της οδηγίας. Επιπλέον, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 51 έως 54 της παρούσας απόφασης, η θέση σε ισχύ του HinSchG δεν διασφάλιζε την πλήρη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, λόγω της μη θέσπισης μέτρων μεταφοράς σε ορισμένα ομόσπονδα κράτη. Επομένως, η επίμαχη παράβαση, η οποία έπαυσε στις 18 Ιουλίου 2024, διήρκεσε πλέον των δυόμισι ετών.

103 Τρίτον, όσον αφορά την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, με την επιφύλαξη της δυνατότητας της Επιτροπής να προτείνει οικονομικές κυρώσεις στηριζόμενες σε πλείονα κριτήρια, ώστε να καθίσταται δυνατή, ιδίως, η διατήρηση εύλογης απόκλισης μεταξύ των διαφόρων κρατών μελών, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το ΑΕΠ του κράτους μέλους αυτού ως κυριότερο στοιχείο για την εκτίμηση της ικανότητας πληρωμής του και για τον καθορισμό επαρκώς αποτρεπτικών και αναλογικών κυρώσεων, προκειμένου να προλαμβάνεται αποτελεσματικά η επανάληψη στο μέλλον ανάλογων

παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

104 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως κρίνει ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πρόσφατη εξέλιξη του ΑΕΠ του κράτους μέλους, ως έχει κατά τον χρόνο της εξέτασης των πραγματικών περιστατικών από το Δικαστήριο [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 82 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

105 Εν προκειμένω, ο συντελεστής «n», ο οποίος αντιπροσωπεύει την ικανότητα πληρωμής του οικείου κράτους μέλους σε σχέση με την ικανότητα πληρωμής των λοιπών κρατών μελών και εφαρμόζεται από την Επιτροπή κατά τα προβλεπόμενα στα σημεία 3.4 και 4.2 της ανακοίνωσης του 2023, ορίζεται ως σταθμισμένος γεωμετρικός μέσος όρος, αφενός, του ΑΕΠ του οικείου κράτους μέλους προς τον μέσο όρο των ΑΕΠ των κρατών μελών, που προσμετράται κατά τα δύο τρίτα για τον υπολογισμό του συντελεστή «n», και, αφετέρου, του πληθυσμού του οικείου κράτους μέλους προς τον μέσο όρο των πληθυσμών των κρατών μελών, που προσμετράται κατά το ένα τρίτο για τον υπολογισμό του συντελεστή «n», όπως προκύπτει από την εξίσωση που παρατίθεται στη σκέψη 11 της παρούσας απόφασης. Η Επιτροπή αιτιολογεί την ανωτέρω μέθοδο υπολογισμού του συντελεστή «n» επικαλούμενη, αφενός, τον σκοπό της διατήρησης εύλογων αποκλίσεων μεταξύ των συντελεστών «n» των κρατών μελών, σε σύγκριση με μια μέθοδο υπολογισμού η οποία θα βασιζόταν αποκλειστικά στο ΑΕΠ των κρατών μελών, και, αφετέρου, τον σκοπό της διασφάλισης ορισμένης σταθερότητας στον υπολογισμό του συντελεστή «n», δεδομένου ότι δεν είναι πιθανό να παρουσιάζει ο πληθυσμός σημαντικές μεταβολές σε ετήσια βάση [απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψη 83 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

106 Ωστόσο, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι, για τον προσδιορισμό της ικανότητας πληρωμής του οικείου κράτους μέλους, η μέθοδος υπολογισμού του συντελεστή «n» δεν μπορεί να περιλαμβάνει τη συνεκτίμηση δημογραφικού κριτηρίου σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα σημεία 3.4 και 4.2 της ανακοίνωσης του 2023 [πρβλ. απόφαση της 25ης Απριλίου 2024, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Οδηγία για τους πληροφοριοδότες δημοσίου συμφέροντος), C-147/23, EU:C:2024:346, σκέψεις 84 έως 86].

107 Επομένως, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 103 της παρούσας απόφασης και δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν παρέθεσε κάποιο κριτήριο που να διασφαλίζει τη σταθερότητα του υπολογισμού και τη διατήρηση εύλογης απόκλισης των συντελεστών «n» των κρατών μελών, το ύψος του κατ' αποκοπήν ποσού πρέπει να καθοριστεί λαμβανομένου υπόψη του μέσου όρου του ΑΕΠ της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας των τριών τελευταίων ετών.

108 Λαμβανομένων υπόψη των σκέψεων αυτών και βάσει της εξουσίας εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στο Δικαστήριο από το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, το οποίο προβλέπει ότι το Δικαστήριο δεν δύναται να επιβάλει την καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού πέραν του ορίου του ποσού το οποίο υπέδειξε η Επιτροπή, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, για να προληφθεί αποτελεσματικά η επανάληψη στο μέλλον παραβάσεων όπως αυτή που συνίσταται στη μη τήρηση του άρθρου 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 2019/1937, οι οποίες θίγουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης, απαιτείται η επιβολή κατ' αποκοπήν ποσού του οποίου το ύψος πρέπει να καθοριστεί σε 34 000 000 ευρώ.

Επί των δικαστικών εξόδων

109 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) **Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, μέχρι τη λήξη της προθεσμίας η οποία τάχθηκε με την αιτιολογημένη γνώμη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 2022 και παρατάθηκε έως τις 15 Δεκεμβρίου 2022, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης, και, συνακόλουθα, παραλείποντας να ανακοινώσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 26, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας.**

2) **Υποχρεώνει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 34 000 000 ευρώ.**

3) **Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.**

(υπογραφές)